

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Plenárisülés-dokumentum

26.6.2013

B7-0322/2013

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

benyújtva a Tanács és a Bizottság nyilatkozatait követően
az eljárási szabályzat 110. cikkének (2) bekezdése alapján
a közép-európai országokban bekövetkezett árvizekről
(2013/2683(RSP))

**Jaromír Kohlíček, Jiří Maštálka, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek,
Patrick Le Hyaric, Lothar Bisky, Helmut Scholz, Sabine Wils,
Jürgen Klute, Alfreds Rubiks, Gabriele Zimmer**
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

RE\941507HU.doc

PE509.970v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

**Az Európai Parlament állásfoglalása a közép-európai országokban bekövetkezett árvizekről
(2013/2683(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 191. és 349. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió Szolidaritási Alapjának létrehozásáról szóló rendeletre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2005)0108) és a Parlament 2006. május 18-i álláspontjára¹,
 - tekintettel az európai áradásokról szóló, 2002. szeptember 5-i², az európai természeti katasztrófákról (tüzek és áradások) szóló, 2005. szeptember 8-i³, a természeti katasztrófák (erdőtüzek, aszályok és áradások) mezőgazdasági szempontjairól, területfejlesztési vonatkozásairól és környezetvédelmi szempontjairól szóló, 2006. május 18-i⁴, valamint az erdőtüzekről és áradásokról szóló, 2006. szeptember 7-i⁵ és a közép-európai országokban, különösen a Lengyelországban, a Cseh Köztársaságban, Szlovákiában, Magyarországon és Romániában, illetve Franciaországban bekövetkezett árvizekről szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147) és a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményre (COM(2009)0082),
 - tekintettel az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez csatolt, 1997. december 11-i Kiotói Jegyzőkönyvre és a Kiotói Jegyzőkönyv 2002. március 4-i, Közösség általi ratifikálására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel hatalmas, emberéleteket is követelő és ezrek kitelepítését magával vonó természeti katasztrófák, pontosabban áradások történtek az Európai Unió több tagállamában, különösen Németországban, a Cseh Köztársaságban, Ausztriában, Szlovákiában, Magyarországon és Franciaországban;
- B. mivel e katasztrófák komoly károkat okoztak, többek között az infrastruktúrában, a vállalkozásokban és a szántóföldeken, tönkre téve a természeti és kulturális örökség

¹ HL C 297. E, 2006.12.7., 331.o.

² HL C 272. E, 2003.11.13, 471.o.

³ HL C 193. E, 2006.8.17., 322.o.

⁴ HL C 297. E, 2006.12.7., 363., 369. és 375. o.

⁵ HL C 305. E, 2006.12.14., 240.o.

⁶ HL C 236. E, 2011.8.12., 128.o.

részeit is, és valószínűleg közegészségügyi kockázatokat is okozva;

- C. mivel hozzá kell kezdeni a katasztrófa által tönkretett vagy megrongált területek újjáépítéséhez, orvoslandó a gazdasági és társadalmi veszteségeket;
1. szolidaritását fejezi ki a katasztrófa által sújtott területek lakosai felé; tekintetbe veszi, hogy valószínűleg súlyos gazdasági károkat szenvedtek, valamint tiszteletét és részvétét fejezi ki az áldozatok családtagjainak;
 2. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy néhány politikus e katasztrófát vállalkozói lehetőségnek tekinti, mint az az Egyesült Államok déli részén 2005-ben pusztító Katrina hurrikán esetében is történt, amikor Milton Friedman az áradásokat ürügyként használta fel, hogy lerombolja a közszféra többi részét;
 3. elismeri a hivatásos és önkéntes kutató- és mentőegységek lankadatlan erőfeszítéseit, akik életet mentenek meg és csökkentik a károkat az érintett területeken, valamint az egyes állampolgárok igyekezetét megélhetésük és környezetük megmentésére;
 4. úgy véli, hogy e katasztrófák a határokon átnyúló következményekkel járnak, ezért felszólít a vidék iránti uniós szintű tényleges elkötelezettségre;
 5. felszólítja az érintett országok nemzeti és regionális kormányait, hogy az uniós sürgősségi segély mellett és ahhoz szorosan kapcsolódva adjanak meg minden szükséges segítséget és támogatást;
 6. sürgeti a Bizottságot, hogy késedelem nélkül és a lehető legrugalmasabb módon mobilizáljon sürgős uniós támogatási programokat és az Európai Unió jelenlegi Szolidaritási Alapját, és tegye hozzáférhetővé a szenvedések enyhítéséhez, az érintett területek újjáépítési terveinek támogatásához, valamint termelőképességük helyreállításához szükséges forrásokat;
 7. felszólítja az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a lehető leggyorsabban támogassák a katasztrófa gazdasági és társadalmi hatásai által érintett területeket;
 8. felszólítja a Bizottságot, hogy legyen rugalmas az illetékes hatóságokkal folytatott tárgyalások során, ha a tervezés vagy végrehajtás alatt álló vonatkozó operatív programok felülvizsgálata szükségessé válik a katasztrófa sújtotta régiókban;
 9. felszólítja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe az érintett régiók közötti különbségeket – vannak közöttük hegyvidéki és folyóparti területek is –, és a lehető legmegfelelőbb módon segítse az áldozatokat;
 10. sürgeti a Bizottságot, hogy támogasson olyan intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy az uniós forrásokból finanszírozott közmunkákhoz bizonyos mértékű állami beruházást is kell rendelni a köztulajdonban lévő környezeti infrastruktúrák fejlesztése, gondozása, karbantartása és bővítése érdekében;
 11. felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ne csak a gátakba és más árvízmegeelőző intézkedésbe ruházzanak be egyre több forrást, hanem azt is biztosítsák, hogy az

árvíz kockázat-kezelési intézkedéseik – a földhasználat megváltoztatásával és a folyók számára lehetőség szerint nagyobb ártér biztosításával – a kármegelőzésre összpontosítsanak; úgy véli, hogy az ilyen – a természettel együtt, s nem ellene dolgozó – intézkedések óvnák a lakosságot, a tulajdont és a környezetet, valamint elősegítenék a környezeti szempontból fenntartható vízgazdálkodási és földhasználati tervezés megvalósítását, valamint a biodiverzitásra irányuló uniós célkitűzések elérését és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás uniós stratégiáját;

12. felszólítja a tagállamok nemzeti kormányait, hogy fokozzák európai és nemzetközi erőfeszítéseiket az éghajlatváltozás okai és következményei elleni küzdelem és a légkörbe történő kibocsátás minden formájának csökkentése érdekében, hogy megvalósítsák és meghaladják a 2020-ra vonatkozó környezetvédelmi célkitűzéseket;
13. aggodalmát fejezi ki a természeti katasztrófák növekvő mértéke miatt, ami – a szakértők szerint – részben az éghajlatváltozásnak és a szélsőséges időjárási körülmények felerősödésének, illetve azoknak a szakszerűtlen, környezeti szempontból káros, gazdaságilag fenntarthatatlan, valamint társadalmilag elavult és megkülönböztető jellegű mezőgazdasági és erdészeti gyakorlatoknak tudható be, amelyek nagy természeti területek elnéptelenedését vonják maguk után, holott azok megőrzése az ember jelenlétét követelné meg;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és az érintett területekért felelős regionális és helyi hatóságoknak.